

Március 15.

megünneplése a gyomai m. kir. állami polgári fiú- és leányiskolában

Az iskola méltóképp ünnepelte meg március 15-ét. Reggel a tanulók tanáraik kíséretében vallásfelekezetek szerint istentiszteleten vettek részt, majd visszajövet az iskola udvarán a tanulóifjuság és a nagyszámúban megjelent szülők és vendégek előtt tartalmas műsor hangzott el.

A lélekemelő szép ünnepély hittel és reménnyel kellett a jelenlevők lelkében arra, hogy az a ragyogószemű lelkes polgáriiskolai tanuló ifjuság majd az elkövetkező nagy időkben nem lesz méltatlan ama dicső emlékü nagy márciusi nemzedékhez. Az az ifjúság, amely anyyira lélekből tud ünnepelni és lelkesedni halhatatlan ősei emlékezetére, a tettek mezején is meg fogja állani a helyét. — Meggyőződhattünk arról, hogy ifjuságunk lelkéből nem száradt ki a hit és a remény, amely türelemre és kitartásra sarkal minden magyart.

Szebbnél-szebb irredentaköltemények, hazafias énekszámok hangzottak el. Tartalmas, szép volt a tanulók március nagy idusára emlékező felelvasása. Ruzska Sándor tanár tartotta a mélyenszántó gondolatokban gazdag ünnepi beszédet. Minden kis szereplőt külön meg kellene dicséernünk. Legnagyobb dicséret minden kis szereplőre azonban az a lobogó lángoló hit és lelkesedés, ami ott ragyogott szemükben.

Délután az iskola tanulóifjúsága és tanári testülete az iskola diszszáslója alatt kivonult a Hősök Emlékművéhez és részt vett a község előljárósága által rendezett ünnepélyen.

Itt az iskola két növendéke szavalattal szerepelt.

Adamik Erzsébet IV. o. tanuló Móra László: Március ünnepélyére című alkalmi költeményét, Molnár Gyula IV. o. tanuló pedig Végvári: Eréd, ha tudsz! című versét szavalta el.